

پیوستگی‌های فرهنگ ایران با فرهنگ زبان‌های ترکی سده‌های ۱۷-۱۱ م.

• عباسقلی غفاری فرد

چپاول‌ها، کشتارها و... دارد، آن هم به طور روایی و نه تحلیلی.
همواره می‌کوشم خود را از آن شیوه کنار بگشم ولی چه کنم که
سعده بروزگاران مهری نشسته برد.

میکله برناردینی در مقاله «تیمورگرایی عثمانی» به بررسی و پژوهش‌های زبان فارسی در تمدن عثمانی پرداخته و نتیجه گرفته که این و پژوهش‌گری ها در آغاز به تیموریان و سپس از طریق آن‌ها به عثمانی‌ها انتقال یافته است

بیرون نمی توان کرد اما به روزگاران
به عنوان آموزگاری که سه دهه از زندگانی خود را به آموزش
گذرانید و نزدیک به دو دهه آموزش یافته، می گوییم که شیوه
نادرست آموزش، ما را از روند درست پژوهش و جست و جو بازداشت
و پیامد بدی در تاریخ نگاری مابر جای گذاشته است و شگفت است که
نه تنها برای از میان برواشتن آن شیوه تلاش نمی شود، بلکه بر
نگهداری و گسترش آن پاشرواری نیز می شود. تا چند سال پیش در
دانشگاه های کشور، به ویژه در دوره های کارشناسی ارشد و دکتری،
اساس کاربر پژوهش و ابزار دیدگاه های نوین بود، اما اکنون برگزاری
آزمون های کتبی در این دوره ها بدان انجامیده که دانشجویان برای
پاسخگویی به پرسش های آزمون پایان ترم، یکی دو تا کتاب
بخوانند و آزمون را از سر برگزارند! پیامد این روش، همان خواهد بود
که در بالا گفته شد.

کتابی که اکنون به خواننده فارسی زبان تقدیم می‌گردد، ترجمه‌ای از چندین مقاله است که من در هیچ یک از آن‌ها جستاری تکراری ندیدم و همه آن‌ها می‌توانند برای خواننده تازگی داشته باشند. نوشته‌های برخی از این مقالات، تاکنون به ندرت در مسائل تاریخی ایران به بررسی گذاشته شده است. چنان که از عنوان کتاب برمی‌آید، هدف از پژوهش‌های حاضر، نشان دادن پیوستگی‌های فرهنگی ایران با فرهنگ زبان‌های ترکی است و به همین دلیل، بررسی‌های مقالات نامبرده، می‌توانند برای ترک زبان‌ها و ایرانیانی که گویش تک دارند، بسیار سه‌دمدند باشد.

در نخستین مقاله با عنوان «تیمورگرایی عثمانی»، میکله MICHELE BERNARDINI برناردینی به بررسی ویژگی‌های زبان فارسی در تمدن عثمانی پرداخته و نتیجه گرفته که این ویژگی درآغاز به تیموریان و سپس از طریق آن‌ها به عثمانی‌ها انتقال یافته است. در این راستا، نویسنده مقاله‌کتاب شهرانگیز اثر لامعی چلبی

- Irano - Turkic cultural contacts in The 11th-17th Centuries
- edited by: Eva M.Jeremiàs
- publisher: The Avicenna institute of middle eastern studies, piliscsaba, 2003

پیش از شناساندن کتاب باید بگوییم که بیشتر دوستدار تأثیف هستم تا ترجمه، ولی هنگامی‌که کاری علمی و تحلیلی می‌بینم نمی‌توانم بر انگیزه ترجمه و قرار دادن آن کار شایسته در اختیار خواننده فارسی خودداری کنم. بی‌پرده و آشکار باید بگوییم که من پروردۀ یک شیوه‌نادرست آموزشی هستم، شیوه‌ای که نه پژوهش علمی و نگرش همه سویه، بلکه فرورفتمن در انبویی از ذهنیات برگرفته از کتب درسی و بازگویی آموخته‌های دوران تحصیل، به شیوه‌یک سویه را به من یاد داده است. شیوه‌ای که بیشترین گرایش را به بازگویی و بررسی شکوه دربارها، تکسواری «خاقان گردون اقتدار»، کشتار همگانی «شاه دین پناه»، ستایشگری‌های شعراء

برت ج. فراگر در مقاله «محاکمه»، به
بررسی یکی از کتاب‌های میرعلی
شیرنوایی با عنوان محاکمه‌اللغتین
می‌پردازد و در راستای این بررسی به
رابطه ریشه‌های نژادی و زبانی نیز
روی می‌آورد

پای راست خود را از دست داد و هدین یک بارتا پای مرگ پیش رفت.
گزا دیوید CÜZA DÜVID در مقاله‌ای به بررسی زندگانی او لامه سلطان تکلو می‌پردازد. زندگانی او تا زمانی که در ایران و در خدمت شاه تهماسب اول بوده، تا اندازه‌ای روشن است. اما پس از شورش و فرار به قلمرو عثمانی، از سرگذشت او آگاه نیستیم. گزا دیوید، این بخش از تاریکی‌های تاریخ صفوی را درباره اولامه سلطان روشن می‌سازد که کاری در خورستایش است.

پال فدر PAL FODOR در مقاله «تماس‌های سده‌شانزدهم»، پیامد جنگ‌های ایران را در سیاست عثمانی در اروپای مرکزی آشکار می‌سازد. وی از تلاش‌های کشورهای نیرومند اروپایی برای یگانگی با ایران در برابر عثمانی‌ها و پیامد جنگ‌های ایران و عثمانی در پیش روی عثمانی‌ها به سوی اروپا سخن می‌گوید.

از دیدگاه نویسنده، عثمانی‌ها پس از گرفتن قسطنطینیه، اندیشه تسلط بر جهان را در سر می‌پرورانده‌اند. از دیدآن‌ها باید یک امپراتور، یک آئین و یک حاکم بروی زمین وجود می‌داشت. اما از روزگار سلطان سلیمان قانونی به دلیل دستاوردهای ناچیزی که از لشکرکشی‌های اروپا به دست آمد، عثمانی‌ها اندک از دعاها خود دست برداشته به ویژگی اسلامی امپراتوری خود پرداختند.

از سوی دیگر، تلاش‌های ایران برای یگانگی با اروپایی‌ها در برابر عثمانی نیز دستاوردشایانی در پی نداشت.

برت ج. فراگر G.FRAGNER در مقاله «محاکمه»، به بررسی یکی از کتاب‌های میرعلی شیرنوایی با عنوان محاکمه‌اللغتین می‌پردازد و در راستای این بررسی به رابطه ریشه‌های نژادی و زبانی نیز روی می‌آورد. از دید او ناحیه‌گرانی به ناچار با نژادگرایی و ویژگی‌های زبانی در یک جامعه‌کهن و در یک جامعه‌نوین، همخوانی ندارد. هم‌چنین، نویسنده بر ادعای میرعلی شیرنوایی در راستای برتری زبان ترکی بر زبان فارسی خرد می‌گیرد و می‌گوید که دست کم پنجاه درصد نوشته‌های ترکی میرعلی شیر، واژه‌های عربی و فارسی را در برگرفته است.

یاکاکوگوتو YUKAKO GOTO در مقاله «تیمور و سلسله‌های محلی ایران» می‌گوید که امیرتیمور سلسله‌های نیرومندی مانند کرت‌های هرات و مظفریان فارس را نابود ساخت، اما با سلسله‌های کوچک که خود خواسته تسليیم می‌شدند، از درسازش درآمد. در این راستا، نویسنده، به بررسی سه سلسله سریبداران در

را نمونه‌ای بر جسته در ادبیات عثمانی دانسته که از ادبیات تیموری متاثر بوده و در نتیجه ویژگی‌های کهن زبان فارسی به آن راه یافته است. شهرانگیر، کتابی منظوم درباره شهر بورسا و از نشانه‌های سبک و ادبیات شمرده می‌شود. این گونه کتاب در ایران، شهر آشوب نامیده می‌شود و در آن از ویژگی‌های یک شهر از دیدگاه‌های گوناگون سخن می‌رود.

کلیفورد ادموند بوسورث EDMUND C. BOSWORTH در مقاله «دو پیشگام جاده ابریشم»، از دو باستان‌شناس به نام‌های اورل اشتاین AUREL STEIN و سیون هدین SVENHEDIN سخن می‌گوید که با انگیزه‌های باستان‌شناسی، به گردش در آسیای میانه پرداخته‌اند و در نتیجه به کشف جغرافیای تاریخی آن سرزمین کمک‌شایانی کرده‌اند. بوسورث هنگام سخن کفتن از تلاش‌های آن دو، گفتار بسیار سودمندی درباره مسیر جاده ابریشم و جغرافیای آسیای میانه به میان می‌آورد و کوشش‌های آن دورا بسیار می‌ستاید، زیرا آن‌ها در این تلاش تا آن‌جا پیش رفته‌اند که اشتاین تمام انگشتان

▲ دربار سلطان عثمانی، از کتاب

All of Istanbul,
Uğur Ayyıldız

می‌دهد که در جست و جوی ریشه‌های نژادی خود در آسیای میانه هستند. از دید پری لقب و کنیه از نظر روش ساختن وابستگی های قبیله‌ای و اراضی پسیار سودمند است.

والتپوش WALTER POSCH در مقاله «مرز چیست؟» موقعیت کردستان را از دیدگاه مرزی میان عثمانی و صفوی بررسی کرده است. او در میانه‌این بررسی، ویژگی‌های دشمنان عثمانی در غرب، یعنی خاندان هابسبورگ در مجارستان و صفویه در ایران را نیز مورد توجه قرار داده است. در این بررسی از شهرها و سرزمین‌ها و قبایلی سخن به میان آمده که برخی از آن‌ها عبارت اند از: فارس، چخور سعد، مسخطی [شاید هم، مسق]، پاسین، حسن قلعه، چوبان کرپروسو، خنس، گوگ سو، ارجیش (شهرها و سرزمین‌ها)؛ محمودی، دنلی، شنبو، بابان، کلهر، زنگنه، روزبهان، روزگی، بیزیدی پازوکی، کُردهای بدليس.

راجر سیوری ROGER M.SAVOR در مقاله‌ای موضوع
سارت تاجلو خانم همسر شاه اسماعیل اول، به دست عثمانی‌ها را
بررسی کرده و به این نتیجه رسیده که بازداشت دیرهنگام او در
عثمانی درست نیست. تاجلو خانم تنها یک شب در چادر یکی از
سرداران عثمانی بازداشت بوده و با دادن رشوه توanstه‌آزادی خود را
بازیابد. ظاهراً پهلوخانم یکی دیگر از زنان دربار شاه اسماعیل به
دست عثمانی‌ها گرفتار آمده و تا آخر زندگانی خود در قلمرو آن‌ها به سر
برده است.

BLAZS SUDàR در مقاله «موسیقی درباری ترکی» به اوضاع موسیقی ترکی در گذشته و ابستگی آن به دانش پرداخته و از موسیقی کهنه (کلاسیک) سخن به میان آورده است که سه زمینه مذهبی، نظامی و درباری را دربرمی‌گیرد. زمینه مذهبی به اذان و مؤذن برمی‌گردد و بیشتر عبادی است یا شادی بخش؛ زمینه نظامی در روزهای جشن و پیروزی کاربرد دارد و زمینه درباری نشانگر شکوه و بزرگی موسیقی کهنه می‌باشد. نویسنده مقاله، سه پیوست نیز به نوشته خود افزوده که قطعاتی را در مقام دوگاه حسینی، در مقام عراقی و در مقام نوا دربرمی‌گیرد. و سرانجام، استفان و اشاری ISTVAN VÀ SÀRY سوادی است که برپایه الگوهای فارسی شکل گرفته. از دیداو، ترکان دارای دو زبان نوشتاری اسلامی بودند: ترکی شرقی و ترکی غربی، سواد ترکی اسلامی از بلاساغون، کاشغر و دیگر مراکز نیمه شرقی امپراتوری قره خانیان آغاز شده و به همین دلیل قره خانی یا خاقانی گرفته است. مرحله دوم ترکی شرقی و خوارزم در سده‌های ۱۳-۱۴ شکل گرفته و ترکی خوارزمی نامیده شده و در سده ۱۵ در روزگار تیموریان شروع به رشد کرده است. سواد ترکی غربی در قلمرو ترکستان شرقی، ماواراء النهر، سمیره چی، خوارزم و دشت قپچاق پراکنده شد و به صورت زبان نوشتاری مردم ترک مسلمان درآمد. نویسنده، اشعار جلال الدین مولوی (رومی) و پسرش سلطان ولدرادر رأس ادبیات کهنه عثمانی قرار می‌دهد.

خراسان موعشیان در مازندران و کیاها در گیلان می‌پردازد.
او اژمیاس UVAM.JEREMIàS به بررسی دستور زبان
فارسی می‌پردازد که توسط نویسنده‌ای عثمانی به نام کمال پاشازاده
نوشته شده است. نویسنده، مندرجات دستور زبان نامبرده را تا
اندازه‌ای عیناً نقل می‌کند و درباره درستی یا نادرستی آن‌ها،
آگاهی‌هایی به خواننده می‌دهد.

میکلای مرات MIKLCs MARcTH در مقاله‌ای با عنوان «کتابخانه سلطان بایزید دوم» فهرستی از کتابخانه نامبرده را که یکی از کارکنان کتابخانه فراهم آورده، مورد بررسی قرار می‌دهد. کارمند نامبرده العطومی نام داشته و به فرمان خود سلطان بایزید به آن کار پرداخته است. نویسنده مقاله میان کتابخانه سلطان بایزید و کتابخانه ماتیاس پادشاه مجارستان که بزرگ‌ترین کتابخانه اروپا در آن روزگار بوده، مقایسه‌ای به عمل آورده که شایان توجه بسیاری است. به گفته اودر کتابخانه سلطان بایزید نزدیک به ۵۷۰۰ جلد کتاب نگهداری می‌شده در حالی که در کتابخانه ماتیاس نزدیک به ۲۵۰۰ جلد کتاب در درسترس بوده است.

چارلز ملویل CHARLES MELVILL در مقاله «تاریخ و افسانه»، کتابی با عنوان غازان نامه نوشته‌الاژدری را بررسی کرده است. او به برخی از گفته‌های این کتاب پیوند دادن تاریخ با افسانه رویدادهای شاهان باستانی ایران به غازان خان، خردگرفته است. غازان نامه گزارش گردآمدن غازان با شیخ زاهد گیلانی و گفت‌وگویی میان آن‌هاست و در آن کتاب، پادشاه مغول ایران، از شیخ زاهد پرسش هایی می‌کند و پاسخ‌هایی دریافت می‌نماید.

ایشتوان نیاترای ISTVÂN NYITRAI در مقاله «سومین و هله از کشمکش‌های عثمانی - صفوی»، روابط سیاسی میان آن دولسله را به سه دوره تقسیم می‌کند: دوره نخست از زوگاربرآمدن شاه اسماعیل به تحت سلطنت تا جنگ چالدران، این و هله از سیاست صفوی تهاجمی شمرده می‌شود. پس از شکست صفویه در جنگ چالدران تا هنگام بسته شدن عهدنامه آماسیه، سیاست عثمانی‌ها تهاجمی می‌شود. در و هله سوم یعنی از آغاز سازش در سایه عهدنامه آماسیه، کشمکش‌های باورها به میان می‌آید. عثمانی‌ها می‌کوشند با بنیاد کردن شهنشاهی در استانبول، از طریق یکی کردن امپراتوری عثمانی در اندیشه‌های ایرانی در اصطلاح شاهنامه، پیروزی‌های آن‌ها را مشروع جلوه دهند، و از سوی دیگر ایرانی‌ها تلاش دارند با تهیه شاهنامه شاهی به آن‌ها پاسخ دهند. نیاترای این کشمکش اندیشه‌هارا بررسی کرده است.

بنديک پوري BENEDEK PURI در مقاله «ترتیب قومی اشراف ایرانی در دربار اکبر» از رواج زبان ترکی در دربار اکبر پادشاه گورکانی هند سخن می‌گوید و می‌نویسد که این زبان تا آغاز سده نوزدهم، به یک زبان ادبی در هند تبدیل شده و زبان زنده‌ای شمرده می‌شد. وی انجیزه خود را از نوشتن این مقاله، تقدیر از نویسنده‌گان زبان ترکی می‌داند و آن را یاداشی برای کسانی قرار